

KABDEBÓ TAMÁS

68 (Roma-amor)

*(b) Roma Szent Mihály lován, hogy láthassam az egész várost
a hét domb egyikére fölkapaszkodám
majd letekintve – honnan érc-lován ülve Garibaldi,
ajkbiggyesztve, Pio Nono Vatikánjára néz,
az orom hátán a rom szüntelen alakulását láttam;
rádöbbsentem: Rómában nincsen penész
mert újrasarjadva minden mindenre épül
és ez a föltöltődés a történelem.
(lám odabent azaz, lefutván: idelent
a pápaságba is beépült a bűnös,
a kiirthatatlan pogány elem).
Elfogott a kétség, lehet-é, hogy nem csak Janus
De kétarcú, pogány–keresztény minden Isten?
Egyik kezével sújt, hogy aztán fölédhajolva
A másik kezével fölsegítsen?*

*

*A Trattoria Marcella, a folyosótól
Mely a Vatikánból az Angyalvárba vezetett
Éppen két háznyira van. – Itt megtorpantál.*

*Nem volnál lakáj – ma sem vagy az – udvaronc,
Kardinális sem, nem is kegyenc. Mi voltál hát?
Hitelensége börtönébe zárt fegyenc.*

*A küldöncök egyike voltál, ki Bakócz
Tamás sleppjéből ittragadt. Talán mert
Megneszelted az otthoni vészt, az ökörsütés*

*Helyett Dózsa György húsából a pecsenyesütést.
Vagy, ki tudja, Lászlai János kanonok
Kérésére fölsöpörted a Stefano Rotondo követét.*

*Most itt állsz a folyosófal tövében és sárgulsz
Mint amott a hárs. A hatvannégyes buszt simogatja
Csupaszkarjaival a fürtös akác.*

*A felhőket megfesti az őszi nap, platánlevél
a csipkézett bástyafalon, s mint fönt a felhőszegély
idelent is zománcozott e verőfényes pillanatot.*

*Az Angyalvárban az egyik della Robbia.
Zománcának titkát, szelencébe zárva, egy szobor
Belsejében rejtette el ő – így a szájhagyomány.*

*A szobor töretlen. A család kihalt. Kihalok én is?
Avagy kihajtok mint tavasszal a hárs, az akác?
(Ha már kenyér nem lehettem, leszék-é kovász?)*

CZINDER ANTAL: KORMOS ISTVÁN EMLÉKÉRE